

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: علی حایری مقدم، ۱۳۹۵

توقیعات و دستورات فقهی امام زمان (عج)

اعتقاد به وجود امام زمان (عج) از ضروریات مذهب شیعه است. برابر روایات و ادله، وجود امام در هر زمانی، لازم است. زمین بدون حجت باقی نمی‌ماند. آیات و روایات بسیاری بوجود و ظهور حضرت دلالت دارد.

امام در عصر غیبت صغری از طریق سازمان وکالت که در راس آن نواب اربعه قرار داشتند شیعیان رارهبری و هدایت می‌کردند

کی از راههای هدایتگری حضرت، صدور توقیعات - که به بیانات و نامه‌های صادر شده از جانب حضرت، اطلاق می‌گردد- از طریق نواب اربعه و بواسطه وکلای که در شهرهای مختلف بودند در بین شیعیان انتشار می‌یافت. توقیعات شامل موضوعات مختلف بودند در این پژوهش توقیعات با موضوع فقهی مورد بررسی قرار گرفته.

راه دیگر، هدایتگری فقهی کسانی که موفق به دیدار حضرت شده‌اند. البته در بحث دیدار امام در قبل از امامت و دوره غیبت صغری اختلافی نیست اما در دوره غیبت کبری به بررسی ادله موافقان و مخالفان دیدار می‌پردازیم و داستان‌های دیدار کنندگانی که مخاطب دستورات فقهی حضرت قرار گرفته‌اند را بررسی می‌کنیم.

در این زمان که حجت الهی در پرده غیب به سر می‌برد فقها حجت امام بر مردم می‌باشند. دوره غیبت کبری دوران نیابت عامه است. راهنمایی شیعیان به عهده فقیهان است و از طرف امام علیه السلام مراجع تقلید مسئولیت، مرجعیت دینی و ولی فقیه به نیابت عام از حضرت حجت (عج) مسئولیت، حکومت و رهبری مسلمین را برعهده دارد.

در این رساله با جستجو در اسناد و منابع، توقیعات و دستورات فقهی حضرت (عج) مورد بررسی قرار گرفته.

کلیدواژه‌ها: توقیع، غیبت صغری، غیبت کبری، نواب اربعه، دستورات فقهی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۴۰۷۹۴۲۰۱۲

تاریخ دفاع: ۱۳۹۵/۰۳/۱۷

رشته‌ی تحصیلی: الهیات و معارف اسلامی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر محمدحسین فلاحتی

M.A. Thesis:

Imam Zamans legal instractions and Toqiat

Belief in the existence of Imam Mahdi (as) is crucial to Shiism. According to the hadiths and arguments, Imam's existence at any time, is a necessity. There should be God's Hujjat on the Earth. Many verses and hadiths admit the existence and reappearance of Imam Zaman.

Imam guided Shia in the time of Minor Occultation (Ghaybat al-Sughra) through advocacy organization headed by deputies (an-nuw?b al-arba?a).

One way to guide people was the transmitted Towqiat (Imam's letters addressed to Shia personalities via deputies (an-nuw?b al-arba?a) in different cities among Shiites). The letters included different subjects; however; this study explores jurisprudential (legal) issues.

The other way is the legal (jurisprudential) guidance of those persons who have been able to meet Imam Zaman. Of course there is no dispute in the issue of Imam's meeting and contact before Imamate and during the Minor Occultation. So this study discusses the proponents' and opponents' debates concerning Major Occultation; and explores deputies' accounts who were the transmitters of Imam's legal (jurisprudential) commands.

Nowadays, during Major Occultation (Ghaybat al-Kubra), jurists are imam's Hujjat (proofs) among people. Major Occultation is the era of public authority and representation. Jurists have the responsibility of Shiite guidance. Clerics are religious authorities, and the supreme leader has the responsibility of the government and Muslim leadership on behalf of Imam Mahdi (aj).

Searching the available documents and resources, the study investigates Imam Mahdi's Towqiat and jurisprudential laws (commands).